

Geachte Rijksoverheid,

In de basis is dit natuurlijk een nobel idee als het gegarandeerd kan worden dat het van tijdelijke aard is. Echter heb ik sterk mijn twijfels bij de vermelde tijdelijkheid van deze wet en voorzie grote (sociale) problemen bij de implementatie. Hierbij de argumentatie:

Er zal een (sociale) dynamiek ontstaan, die het tijdig opheffen van deze maatregel zal bemoeilijken :

- Ten eerste zal een testbewijs zorgen voor het in-stand houden van de noodzaak voor testbewijzen, dit omdat de testbewijzen, net als de vaccinatie geen 100% zekerheid bieden tegen besmetting/besmettelijkheid. Hierdoor zal het risico op besmetting per locatie voor het individu wel afnemen, maar afgezet tegen de totale sluiting van dergelijke locaties (de huidige situatie) zal het aantal besmettingen landelijk wel toenemen bij opening. De epidemie zal dus niet uitdoven, maar blijven sluimeren, en dus de noodzaak voor testbewijzen in-stand houden, langer dan de nu beoogde termijn.
- De genomen maatregelen zorgen voor evolutionaire druk op het corona virus, de kans dat er een variant ontstaat die de (snel) testen zal kunnen ontwijken wordt vergroot als mensen bij elkaar komen in deze schijnbaar veilige omgevingen. Helaas zijn er hier maar twee mogelijkheden, of: al het contact wordt beperkt zodat mutaties geen kans krijgen, of al het contact wordt toegestaan zodat er voor het virus geen noodzaak is om te muteren. Een middenweg is er niet. Deze mutaties zullen de pandemie verlengen, en dus de noodzaak voor testbewijzen verlengen.
- Door testen te centraliseren op locaties zullen er vele 'onnodige' reisbewegingen plaatsvinden, deze reisbewegingen kunnen een besmettingsrisico vormen en dus de noodzaak voor testbewijzen langer in stand houden.

Tevens zijn er maatschappelijke argumenten die deze ontwikkeling een glijdende schaal maken en dus een risico zijn voor de tijdelijkheid en algemene omgang met gezondheid:

- Het algemene concept om onderscheid te maken in toelating tot locaties op basis van gezondheids status zal zorgen voor een 'function creep', een voorbeeld:
  - Waarom zou een discotheek op termijn niet mensen met een herpesinfectie mogen weigeren om de rest van de bezoekers te beschermen in het geval van intiem contact? Dit is immers ook een besmettelijk virus dat een hoog risico kan vormen voor zuigelingen. Ditzelfde geldt voor HIV.
- Waarom is een bar eigenaar überhaupt verantwoordelijk voor de gezondheid van zijn of haar klanten, immers, gezien de schadelijkheid van alcoholconsumptie en vet eten, is het vreemd om selectief om te gaan met het begrip: gezondheid. Een bar zal als deze denkwijze wordt aangehouden op termijn ook geen alcohol meer kunnen schenken noch bitterballen kunnen serveren. Horeca locaties worden als non-essentieel beschouwd, en kan het dus ook omgedraaid worden: wie geen risico wil lopen op besmetting, moet er niet heen gaan. Net zoals mensen die geen schade willen oplopen door alcohol, dit niet consumeren.

Naast de virale en maatschappelijke risico's die de tijdelijkheid van deze wet discutabel maken, zijn er ook directe economische gevolgen voor de ondernemers die verplicht worden om deze testen in te zetten:

- Er zal (grote) financiële schade optreden voor de horeca. Op dit moment zijn deze locaties gesloten en hebben zij recht op (gedeeltelijke) vergoeding. Met de invoering van testbewijzen zullen zij de drang voelen om weer open te gaan op voorwaarden van de overheid (immers, als zij het niet doen, doet de concurrent het wel), maar zullen zij de (gedeeltelijke) vergoeding verliezen. Bij deze opening zullen zij minder klanten hebben dan gebruikelijk omdat er niet meer spontaan/incidenteel gegeten kan worden, aangezien alle klanten een test zullen moeten ondergaan. Hiermee wordt horeca dus alleen toegankelijk op basis van planning. Voor evenementen zullen mensen deze moeite doen, voor de horeca zal dit minder het geval zijn. Het zou dan ook beter zijn om de horeca gewoon 100% vergoeding te geven voor de operationele kosten zoals huur, bevriezing van leningen, en loonkosten personeel, in plaats van de huidige regeling die alleen de loonkosten gedeeltelijk dekt.
- Sport locaties zullen ten prooi vallen aan hetzelfde probleem als benoemd bij A, echter zal hier het effect nog sterker zichtbaar zijn omdat hiervoor duidelijke alternatieven bestaan zoals buitensport.
- Gezien de korte houdbaarheid van een negatieve corona test, is het ook nog zo, dat gegeven een groep mensen die bij een restaurant wil eten, het planning technisch lastig zal zijn om allemaal binnen de gestelde houdbaarheidstermijn (72 uur) een corona test te krijgen (uitslag volgt binnen 24 tot 48 uur), en dan ook nog een restaurant reservering te regelen. De inspanning die hierbij gepaard gaat zal voor velen rede zijn om dan thuis samen te gaan eten, onder omstandigheden die gunstiger zijn voor virus verspreiding dan bij gereguleerde horeca locaties.

Ten slotte is er nog een sociaal ongelijkheidsargument dat implementatie van deze wet problematisch maakt:

- Test straten zijn geopend van 8.30 tot 16.30, dit betekent dat mensen die een fulltimebaan hebben en geen mogelijkheid hebben om hun tijd flexibel in te delen, geen of weinig mogelijkheid hebben om zich gedurende de week te laten testen, en zijn vervolgens dus uitgesloten van enige sociale activiteiten gedurende de werkweek. Als in het weekend getest kan worden, kan de uitslag 24 tot 48 uur op zich laten wachten. Dit betekent dat bij een test op zaterdag ochtend, niet met zekerheid een restaurant afspraak kan worden gemaakt voor zondag avond. Ergo, de (vaak) hoger opgeleide thuiswerker kan zich nagenoeg op ieder moment laten testen, en dus vrije toegang krijgen tot de samenleving, terwijl een fabrieksarbeider hier vanwege de bovengenoemde praktische redenen van wordt uitgesloten. Dit kan toch niet de bedoeling zijn.

Enkele suggesties om deze wet wel breed toepasbaar te maken volgen hier onder. Hierbij moet wel vermeld worden, dat het argument van evolutionaire druk blijft gelden, ook als de onderstaande oplossingen toegepast zouden worden. Maar als dan toch de keuze wordt gemaakt om testbewijzen te hanteren voor toegang tot het sociale verkeer, zullen onderstaande suggesties de sociale en maatschappelijke schade beperken:

1. Geef horeca zelf de mogelijkheid om testen af te nemen, hiermee kan het incidentele karakter van een horeca bezoek in stand worden gehouden en treden er geen problemen op voor mensen die zich door praktische redenen niet op elk moment kunnen laten testen.
2. Zorg voor een systeem die mensen in staat stelt om zelf thuis een test af te nemen die zorgt voor dezelfde geldigheid als een door de ggd afgenomen test. Dit verhoogt de toegankelijkheid, en voorkomt onnodige reisbewegingen naar ggd teststraten.
3. Gebruik dit systeem niet voor reguliere (detail) handel. Het risico hier is hetzelfde als in de supermarkt en dit vinden we maatschappelijk blijkbaar acceptabel. Beter zou het zijn om het geld wat dergelijke test systemen kosten in te zetten om de internet verzend kosten gratis te maken voor kwetsbare groepen, zodat zij een product voor dezelfde prijs kunnen aanschaffen als iemand die wel een winkel bezoekt.
4. Gebruik dit systeem niet voor het hoger onderwijs: doordat er een beperkte hoeveelheid testen zal zijn en niet iedereen op hetzelfde moment getest kan worden, zullen de klassen steeds van wisselende samenstelling zijn. Dit brengt een groter verspreiding risico dan steeds dezelfde groep mensen bij elkaar (overlappende bubbels).